

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Tos/32/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116011547
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8116011547.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a JUDr. Petra Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 2. novembra 2016, v trestnej veci ods. U. T., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 3PP/27/2016 zo dňa 21. septembra 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného U. T..

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 3PP/27/2016 zo dňa 21. septembra 2016 bola podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku a § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona zamietnutá žiadosť ods. U. T. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 22.10.2014, sp. zn. 2T/120/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 07.01.2015, sp. zn. 8To/48/14.

Proti tomuto uzneseniu ihneď na verejnom zasadnutí podal sťažnosť odsúdený, ktorú písomne odôvodnil tým, že súd zásadným spôsobom porušil jeho práva a svojím postupom a rozhodnutím porušil povinnosť rozhodovať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý stanoví zákon. Súd a prokurátor mu vyčítali hodnotenie, ktoré podrobne vysvetlil a hlavne to, že v hodnotení bolo spomenuté, že osočil svojho advokáta. On ho neosočil, len mu vytýkal jeho nečinnosť a zavádzanie do omylu, tak aj preto podal na neho trestné oznámenie. Za toto údajné osočovanie nebol disciplinárne potrestaný, tak ani v hodnotení to nemalo byť spomenuté. Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a aby krajský súd vo veci sám rozhodol.

Na základe tejto sťažnosti krajský súd preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil pritom, že sťažnosť odsúdeného nie je opodstatnená.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že na základe zisteného skutkového stavu, dospel k záveru, že odsúdený spĺňa formálne podmienky na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (doposiaľ vykonal viac než dve tretiny uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody), avšak nespĺňa podmienky materiálne. Súčasťou materiálnych podmienok pre rozhodovanie súdu o podmienenom prepustení je preukázanie, že odsúdený plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie, za súčasného preukázania, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. U odsúdeného je daná dôvodná pochybnosť, že v budúcnosti povedie riadny život a okresný súd dospel k záveru, že na prevýchovu odsúdeného U. T. bude potrebné pôsobiť výkonom trestu odňatia slobody vo výmere, aká mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Svidník v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove.

Tomuto záveru nasvedčuje najmä správanie sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody, ktoré nebolo v súlade s ústavným poriadkom, keďže mu bol uložený disciplinárny trest a ďalšia udalosť bola u odsúdeného riešená pohovorom. Odsúdený doterajším spôsobom výkonu trestu neprejavil snahu po náprave v takom rozsahu, ktorý by odôvodňoval jeho podmienené prepustenie, čomu nasvedčuje aj tá skutočnosť, že nebol ani raz disciplinárne odmenený, ako aj jeho resocializačná prognóza, ktorá sa javí ako menej priaznivá vzhľadom na dlhodobú nezamestnanosť, nekritický postoj k spáchanému trestnému činu, nariadenú sexuologickú liečbu a závažnosť trestnej činnosti, z ktorého dôvodu riziko sociálneho zlyhania do budúcnosti je stredné. Keďže podľa názoru prvostupňového súdu doposiaľ vykonaný trest nemal na odsúdeného dostatočný výchovný vplyv a podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je možnosť, nie povinnosť súdu, súd nerozhodol o prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, aby tak zabezpečil čo najefektívnejšiu nápravu tým, že odsúdený uložený trest vykoná.

V prieskumnom konaní sťažnostný súd zistil, že odsúdený U. T. bol rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 22.10.2014 sp. zn. 2T/120/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 07.01.2015, sp. zn. 8To/48/14 uznaný vinným zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/, c/ Trestného zákona a prečinu prechovávanie detskej pornografie podľa § 370 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky, pre výkon ktorého ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne mu bolo uložené aj ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou.

Ako vyplýva so spisového materiálu ods. U. T. sa domáha podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko dňa 7.3.2016 má nárok na podmienené prepustenie.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona, súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Z pojatia trestu ako účelovej sankcie vyplýva, že pokiaľ doposiaľ vykonanou časťou trestu bol dosiahnutý účel trestu sledovaný zákonom, je ďalší výkon trestu nepotrebný a taktiež neodôvodnený. Aj keď súd pri ukladaní trestu prihliada k možnostiam nápravy páchatel'a, nie je možné vždy presne predvídať, ako sa u jednotlivých páchatel'ov prejaví jeho výchovný účinok. Z chovania odsúdeného a z jeho postoja k plneniu si povinnosti v dobe výkonu trestu môže byť zjavné také polepšenie, že ďalší výkon trestu nie je potrebný a môže byť prepustený na slobodu. Podmienené prepustenie je významným prostriedkom dovŕšenia prevýchovy a resocializácie odsúdeného a neznamená teda ukončenie tohto procesu, ale pokračovanie prevýchovného a resocializačného procesu v iných podmienkach (na slobode).

Podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody znamená podstatnú zmenu spôsobu jeho výkonu, a preto by mala byť umožnená len odsúdeným, u ktorých je reálny predpoklad, že uložený trest splní svoj účel aj bez potreby jeho celého výkonu v ústave. Súd preto musí skúmať všetky okolnosti svedčiacie o možnostiach prevýchovy odsúdeného a jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody. Zmysel tohto inštitútu nie je v tom, že za dobré chovanie, prípadne za plnenie si svojich povinností vo výkone trestu bude odsúdený automaticky prepustený po odpykaní si zákonom stanovenej doby, bez zreteľa k účelu trestu. Nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je aj pozitívna prognóza budúceho správania sa odsúdeného.

Z hodnotenia odsúdeného z ÚVV a ÚVTOS Prešov sťažnostnému súdu vyplýva, že odsúdený bol raz disciplinárne potrestaný ako aj riešený pohovorom za osočenie advokáta. Disciplinárne odmenený nebol. Počas výkonu ochrannej ambulantnej sexuologickej liečby nespolupracoval a táto musela by dokonca uznesením súdu zmenená na ústavnú. Podľa ústavu odsúdený nepreukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a preto neodporúčajú ho podmienené prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody.

Sťažnostný súd zastáva názor, že len samotné plnenie príkazov a nariadení vo výkone trestu odňatia slobody a dodržiavanie väzenského poriadku nie je samo o sebe, bez splnenia ďalších okolností, postačujúce na dosiahnutie materiálneho predpokladu uvedeného v § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona. Odsúdený sa takýmto správaním len adaptuje na podmienky výkonu trestu odňatia slobody a v

prípade nedodržovania stanoveného ústavného poriadku sa vystavuje hrozbe uloženia disciplinárneho potrestania, ako tomu bolo aj u tohto odsúdeného.

Na naplnenie materiálneho predpokladu pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody sa vyžaduje predovšetkým aktívny prístup a postoj odsúdeného, z ktorého možno vyvodíť polepšenie sa a v budúcnosti očakávať, že si odsúdený z výkonu trestu vzal ponaučenie a bude dodržiavať zákonom stanovené normy správania sa a viesť riadny život. Podľa názoru sťažnostného súdu odsúdený svojím správaním vo výkone trestu odňatia slobody nepreukázal taký stupeň polepšenia, že od neho možno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Preto záver okresného súdu, že odsúdený po materiálnej stránke nespĺňa predpoklady na podmienené prepustenie je správny.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného, je potrebné zdôrazniť, že v rámci konania o žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody dochádza len k posudzovaniu, či odsúdený spĺňa Trestným zákonom stanovené formálne a materiálne podmienky na svoje podmienené prepustenie, pričom odsúdený splnenie zákonom stanovených materiálnych podmienok svojím správaním nepreukázal. Taktiež zo sťažnosti vôbec nie je zrejmé, ktoré práva odsúdeného mali byť porušené a kým postupom a rozhodnutím okresný súd porušil svoje povinnosti pri rozhodovaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto ani sťažnostný súd nemal za to, že odsúdený splnil materiálne podmienky uvedené v § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona potrebné pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a z tohto dôvodu nevyhovelo sťažnosti odsúdeného.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.